

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Compendium Totius Tractatus De S. Matrimonij Sacramento R. P. Thomæ Sanches E Soc. Iesv

Sánchez, Tomás

Coloniæ Agrippinæ, 1624

11. Alimentum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41559

67. à nu. 4. usque ad 10.

Alimentum.

1. Vir tenetur præstare alimenta vxori li-
te mota de valore matrimonij, quamuis illa
indotata sit, *lib. 2. disp. 4. nu. 51.*

2. Vir non tenetur alere vxorem; quæ in
favorem matrimonij periculosam incisionem
passa est, & mansit incurabilis, & iudicatum
fuit matrimonium irritum, *lib. 7. disp. 93. n. 22.*

3. Vir tenetur vxorem alere cohabitantem
viro, secus dicendum de vxore recedente ab
illo absque eius culpa, & cum magna temeri-
tate: licet vir dotem habeat vel eam indotatam
duxerit, secus dicendum, si vxor absit à viro
propter nimias castigationes; & quamuis ob
propriam culpam, vt hæresim, in carcerem per-
petuum includatur, siue dos maneat apud ip-
sum, siue indotatam duxerit, dum diuortium
non celebratur ratione hæresis, *lib. 9. disp. 4. à
n. 19. usque ad 23.*

4. Si vxor, quæ culpa sua aberat, pœnitentiam
ductam ad virum rediens, iam tunc tenebitur
illam alere, secus dicendum, quando ob
seuitiam mariti vxor inculpate fugerat, si ad
virum redire renuat, ille dans cautionem suf-
ficientem de securitate, *lib. 9. disp. 4. nu. 24.*

5. Vir tenetur alere vxorem, quando neu-
trius coniugis delicto separatio contigerit, vt
ob morbum contagiosum, *lib. 9. disp. 4. n. 25.*

6. Vir tenetur prius subuenire parētibus,
& filiis in extrema necessitate, quam vxori, se-
cus

cūs dicendum extra extremam necessitatem,
lib. 9. disp. 4. nu. 26.

7. Maritus inops non tenetur vxorem alere, etiam dote, vel parte eius promissa ab extraneo non soluta; secus dicendum, si fuit promissa ab ipsa vxore, vel parente, qui ratione impotentiae non soluunt, nisi malitiosè promississent, & si vir alat vxorem nō solutā dote, & nil protestetur, non potest petere alimenta à promissore, *lib. 9. disp. 4. nu. 27.* quoad maritū inopem, & quoad alia, *lib. 9. disp. 5. à nu. 2. usque ad 7.*

8. Vir tenetur alere vxorem, quam sine promissione dotis duxit, quamuis pater diues sit, & nolit constituere dotem; secus dicendū, quando illa diues sit, & renuat constituere dotem, *lib. 9. disp. 5. nu. 8. & 9.*

9. Quando vxor ducta est dotata, sed ad eius delictum publicata est dos, si fortuito casu perijt, tenetur vir vxorem alere, si verò culpa vxoris dos publicata fuit, si parentes eius sunt diuites, non tenetur vir alere eam; secus, si sint pauperes, *ib. nu. 10.*

10. Vir non tenetur præbere alimenta vxori adulteræ, licet ille causam dederit, expellens eam iniustè. Secus dicendum, si vir expulisset eam eo fine, vt adulteretur. Et hoc totum procedit in foro conscientie; secus in exteriori. Item non tenetur eam alere, si in solis osculis & amplexibus deprehendatur, nec tenetur ministrare alimenta, & litis expensas vxori

xori

xori adulteræ durant lite intentatâ ad diuortium In foro tamen exteriori contrarium dicendum est, *l. o. disp. 8. nu. 24. vsque ad 28.*

11 Vir non tenetur præbere alimenta vxori adulteræ pertinaci, *l. 10. disp. 13. nu. 17.*

12 Vxor diues tenetur præbere alimenta viro & filijs. Item viro suâ culpâ bannito, exulanti, & in triremibus versanti, *li. 9. disp. 4. numer. 23 & 27.*

13 Alimenta non sunt præstanda vxori viduæ transeunti ad secundas nuptias intra annum luctus, dum ei dos non restituitur; Secus dicendum, si relicta illi fuere in testamento, *libr. 7. disp. 87. nu. 30.* Filius tamen, si fuerit diues, ex materna substantia tenetur alere matrem pauperem secundo nubentem, & dotare. Secus, si aliundè sit diues, eodem *libr. 7. disp. 88. n. 32.*

14 Quæstione mota de alimentis præstandis adulteræ à viro separatae coram iudice sæculari; viroque excipienti de sufficienti causa diuortij, nempe de adulterio, debet sæcularis lite supersedere, donec Ecclesiasticus iudex quæstionem dirimat, potestque interim iudicem sæcularem exhibere, *lib. 10 disp. 8. numer. 17.*

15 Alimenta vel legata relicta vxori non debeatur secundæ, quando proprio nomine expresso relicta fuere primæ, nisi secundæ vxori nomen prioris imposuisset. Quando vero relicta fuere sub nomine appellatiuo, si testator

stator erat coniugatus tempore testamenti, intelligitur de præfenti sola vxore, & si solutus erat matrimonio; non debentur posteriori vxori, *lib. 7. disp. 91. à nu. 58, 59. & 60.*

Amentes.

1. Amentes, & mente capti non possunt contrahere validè, nec sponsalia, nec matrimonium ex defectu deliberationis, *lib. 1. disp. 8. nu. 15.* Secus dicendum de habentibus lucida interualla, *ibid. num. 16.* In dubio autem, quando non constat eum, de quo tractatur, antea furore correptum esse, non præsumitur furiosus, sed sanæ mentis. Secus, quando constat aliquem dementia affectum fuisse, nec constat consueuisse habere lucida interualla, *ibid. num. 17.* Et gaudens lucidis interuallis peccat contrahendo, & aliquando mortaliter, *numer. 18.* Et ebrius tempore ebrietatis contrahens nihil facit, licet haberet ante tempus ebrietatis voluntatē cōtrahendi; & nō est simile de Baptismo, *ibid. nu. 19. & 20.* Vnde nō sufficit ad sponsalia, & matrimonium voluntas virtualis, nisi quâ in se volitum est, *ibid. nu. 21.* Et dantur aliqui amentes in vna materia, & in alijs feruentes rationis vsu, ita vt possint facere, & iure matrimonium, *ibid. nu. 23.*

2. Coniugi non omnino destituto, sed fatuo (id est simplici) tenetur alter coniux reddere debitum. Idem dicendum, si in vna re fuerint amentes, & in altera non, vel si habeant lucida interualla, *lib. 9. disp. 23. à nu. 1. vsque ad 3.*

ad 3.